

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ.

Τόμος Ε'.
ΑΡΙΘΜ. 16 (112).

Συνδρομή, άρχομένη από 1. Ιανουαρίου και 1. Ιουλίου εκάστου έτους, εξαμήνος μόνον
και προπληρωτέα: Πανταχοῦ φράγκ. χρ. 12½ η μάρκ. 10.

ΕΤΟΣ Ε'.
τῆ 15/27. Αύγουστου 1889.

ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ ΚΑΪΡΟΛΗΣ.

Τῆ 8. αὐγούστου τοῦ παρόντος ἔτους ἀπεβίωσεν ἐν Νεαπόλει ἐν ἡλικίᾳ 63 ἐτῶν ὁ Βενεδίκτος Καϊρόλης, εἰς τῶν ἐνδόξων ἐκείνων ἀγωνιστῶν καὶ δημοφιλεστῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἰταλίας, τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα εἶνε ἀναποσπαστῶς συνδεδεμένον πρὸς τοὺς ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας καὶ ἐνώσεως τῆς πατρίδος τῶν ἀγῶνας. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γαριβάλδου, οὐδενὸς ἄλλου πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἢ τελευτῆ διέχυσεν εἰς τὰς καρδίας πάντων τῶν Ἰταλῶν τοσοῦτο γενικὸν καὶ βαθυτάτον πένθος, ὅσον ἢ ἀποβίωσις τοῦ Βενεδίκτου Καϊρόλη. Διὸ καὶ σύμπας ὁ Ἰταλικὸς λαός, ἀπὸ τοῦ βασιλέως μέχρι τοῦ κατωτάτου πολίτου, προεθυμήθη νὰ ἐκδηλώσῃ δια παντοίων μέσων τὴν ἄμετρον συγκίνησίν του.

Ὁ Βενεδίκτος Καϊρόλης κατήγετο εἰς μιᾶς τῶν διαπρεπεστάτων ἰταλικῶν οἰκογενειῶν, τῆς ὁποίας τὰ μέλη αἰετοπεδείξαντο ἄκραν φιλοπατριᾶν μαχόμενοι ἀνδρείως καὶ ἀποθνήσκοντες ὑπὲρ ἐλευθερίας τῆς ἑαυτῶν πατρίδος. Ἐκ τῶν πέντε ἀδελφῶν, οἵτινες ἠγωνίσθησαν ὑπὸ τὸν Γαριβάλδου, ὁ Βενεδίκτος μόνος ἐσώθη, καίπερ βαρέως πληγωθεὶς. Ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἐρρίκος ἔπεσεν ὑπὲρ πατρίδος ἐν ἔτει 1859 παρὰ τῷ Varese· ὁ δεῦτερος αὐτοῦ ἀδελφὸς ἀπέθανεν ὡσαύτως ἡρωϊκῶς, ἐν ἔτος βραδύτερον, παρὰ τῷ Catalasimi, ἐνθα ὁ Βενεδίκτος ὡς διοικητὴς τοῦ λόχου τῶν ἐθελοντῶν τῆς

ΚΛΕΙΩ. ΤΟΜΟΣ Ε'.

Παβίας ἐπληρώθη βαρέως κατα τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὸ Παλέρμον· οἱ δύο λοιποὶ ἀδελφοὶ ἀπέθανον ἐν ἔτει 1867 κατὰ τὴν ἐν Μεντᾶνα μάχην τὸν ἡρωϊκὸν θάνατον. Καὶ κατα ταύτην τὴν μάχην, τὸν τελευταῖον ἀγῶνα, ὃν ἠγωνίσαστο ὁ Γαριβάλδου ὑπὲρ ἐλευθερώσεως τῆς Ῥώμης, ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος ὁ Βενεδίκτος Καϊρόλης. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Κάρολος, διάσημος χειρουργὸς ἐν Παβία, ἔλαβεν ὡσαύτως μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῶν Μεδιολάνων καὶ τὴν κατὰ τῆς Αὐστρίας στρατείαν ἐν ἔτει 1848, ὁμοῦ μετὰ τῶν πέντε υἱῶν του, βραδύτερον δὲ κατὰ τὴν ἐν Νοβάρᾳ μάχην ἀπέθανεν ὑπὸ καιρίου τραύματος.

Ἡ μήτηρ τοῦ Βενεδίκτου Ἀδελαΐς ἦτο ὡσαύτως γενναιοτάτη γυνὴ καὶ διὰ τὸν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἐνθουσιασμὸν τῆς παρεβλήθη πολλάκις πρὸς τὴν μητέρα τῶν Γράκων. Ὁ Βενεδίκτος Καϊρόλης ἐγεννήθη τῆ 28. ἰανουαρίου 1826 ἐν Γροπέλλῳ παρὰ τῆ Παβία, ἐνθα διήγαγε τὰ νεανικά του ἔτη μέχρις οὗ ἐπεράτωσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῇ νομικῇ σχολῇ τοῦ πανεπιστημίου τῆς πόλεως ταύτης. Σπουδαστὴς ἔτι ὠν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἄνω μνημονευθεῖσαν ἐπανάστασιν καὶ εἰς τὴν ἐν Νοβάρᾳ μάχην, ἐνθα ὁ πατὴρ αὐτοῦ τραυθεὶς καιρίως ἀπέθανεν. Ἐν νεαρωτάτῃ ὡσαύτως ἡλικίᾳ ἀνεμίχθη εἰς πλείστας συνωμοτικὰς ἑταιρίας κατὰ τῶν Αὐστριακῶν, πλέον δὲ ἢ ἅπαξ προεκηρύχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ, κατα-

ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΣ ΚΑΪΡΟΛΗΣ.

δικασθέντος εις θάνατον και μεγάλην χρηματικὴν ποινήν. Μετὰ τοῦ Γαριβάλδη ἦτο στενότατα συνδεδεμένος, εἰς ὅλα δὲ τὰ πατριωτικὰ κινήματα τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρὸς ἐλάμβανεν ὁ Καϊρόλης ἐνεργὸν μέρος. Ὑπὸ τὸν Γαριβάλδην ὡσαύτως μετέσχε τοῦ κατὰ τῆς Αὐστρίας πολέμου ἐν ἔτει 1859, κατὰ δὲ τὸ 1860 ὡς λοχαγὸς τοῦ ἐβδόμου λόχου των Χιλίων ἐν Καταλασίμι ἔλαβε χαλεπώτατον τραῦμα εἰς τὰ σκέλη.

Τὸ κοινοβουλευτικὸν στάδιον τοῦ Καϊρόλι ἤρξατο ἀπὸ τοῦ 1860, ὅτε ἐξελέγη ἀντιπρόσωπος τῆς γενεθλίου αὐτοῦ πύλεως Παβίας ἐν τῇ πρώτῃ ἰταλικῇ βουλῇ. Ἐπὶ βάρκτων ἐρειδόμενος εἰσηλθὼν εἰς τὴν βουλήν ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας ἀπάντων τῶν συναδελφῶν του. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἦτο φύσει εὐγενέστατος καὶ ὁμολογουμένως πρότυπον ἀβρότητας δὲν ἠρέσκετο εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν στάδιον, ὡς συμπαρασῶρον εἰς κύκεῶνα παθῶν, μὴ συμβιβαζόμενον πρὸς τὴν χαρακτῆρά

τοῦ· διὰ τοῦτο ὑπὸ φιλοπατρίας μόνον παρακινήθεις ἀνέλαβεν ἐν ἔτει 1867 τὴν ἀντιπροεδρείαν τῆς βουλῆς ὡς ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἰς ἣν μερίδα καὶ διετέλεσε πιστὸς μέχρι τῆς τελευταίας του στιγμῆς. Τῷ 1878 πρόεδρος ὢν τῆς βουλῆς ἐκλήθη ἐπὶ τὴν πρωθυπουργίαν ἐνθα παρέμεινεν ἐπ' ὀλίγον μόνον. Τὸν ἰούλιον τοῦ 1879 πάλιν ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἀνώτατον τῆς πολιτείας ἀξίωμα, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἠττηθεὶς ἔπεσε κατὰ μάρτιον τοῦ 1881 ὑπὸ τὴν κραυγὴν σύμπαντος τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ, ἅμα ὡς ἐγνώσθη ἡ ὑπὸ τῶν Γάλλων κατάληψις τῆς Τύνιδος. Ὡς κοινοβουλευτικὸς ῥήτωρ ὁ Καϊρόλης διεκρίθη διὰ τε τὸ ὕψος τῶν ἰδεῶν του καὶ τὴν θερμὴν εὐγλωττίαν του.

Ὁ θάνατος τοῦ διασήμου τούτου ἀνδρὸς καὶ ἐν Ἑλλάδι παρήγαγε βαθεῖαν συγκίνησιν εἰς πάντας τοὺς γινώσκοντας αὐτὸν ὡς ἓνα τῶν ἀκραιφνῶν φιλελλήνων, τῶν πιστευόντων ἀκραδάντως ἐπὶ τὸ μέλλον τῆς ἡμετέρας χώρας.

ΑΙ ΝΕΩΤΑΤΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΡΕΩΣ.

Ἐκ τῶν οὐρανίων σωμάτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ ἡμέτερον ἡλιακὸν σύστημα τὸ πλεῖστον ἡμῶν ἐνδιαφέρον προσελκύουσι τὰ πρὸς τὴν ἡμετέραν γῆν πλησιέστατα καὶ συγγενέστατα, τοῦτ' ἔστιν οἱ πλανῆται. Ἐκ τούτων δὲ πάλιν ὁ Ἄρης ἀπασχολεῖ ἀπὸ τινος ἤδη χρόνου τὴν μεγίστην προσοχὴν πάντων τῶν ἐξερευνητῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν φίλων τῆς ἀστρονομίας ἕνεκα τῶν καταπληκτικῶν ἀνακαλύψεων, τῶν γενομένων ἐσχάτως ἐπὶ τοῦ θαυμασίου τούτου πλανήτου, τοῦ ὁποίου ὡς γνωστὸν ἡ τροχιά περιβάλλει ἀμέσως τὴν τροχίαν τῆς γῆς.

Ἄν παρατηρήσωμεν ἐν ὧρα νυκτὸς μετὰ προσοχῆς τὸν ἀστερόεντα οὐρανόν, θὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχὴν ἡμῶν ἀστὴρ τις ἰδιαζόντως λαμπρὸς καὶ ὑπέρυθρον φῶς ἀπαστρέπτων. Ὁ ἀστὴρ οὗτος εἶνε ὁ πλανήτης Ἄρης, ὅστις ἂν τύχῃ νὰ εὐρεθῆ ἐν καταλλήλῳ θέσει πρὸς τὴν γῆν φαίνεται ἡμῖν ἕνεκα τῆς σχετικῶς μικρᾶς αὐτοῦ ἀποστάσεως ἐκτάκτως λαμπρὸς, λαμπρότερος τοῦ Διδὸς καὶ πολλῶ λαμπρότερος τοῦ Σειρίου, τοῦ λαμπροτάτου τῶν ἡμετέρων ἀπλανῶν ἀστέρων.

Οἱ ἀστρονόμοι ὑπελόγησαν ὅτι ὁ Ἄρης εἶναι πολὺ μικρότερος τῆς ἡμετέρας γῆς, διότι ἡ διάμετρος αὐτοῦ κατὰ τοὺς νεωτάτους ὑπολογισμοὺς τοῦ ἀστρονόμου Hartwig εἶνε μόνις 6735 χιλιομέτρων, οὕτως ὥστε ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ ἰσοῦται πρὸς τὰ $\frac{3}{10}$ περίπου τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Πρὸς τούτοις δὲ ὁ Ἄρης συνίσταται ἐξ ὕλικου πολὺ ἀραιότερου ἢ ἡ γῆν σφαῖρα, διότι ἡ ἀποτελοῦσα αὐτὸν μάζα ἔχει πυκνότητα ἴσην περίπου πρὸς τὰ $\frac{3}{4}$ τῆς πυκνότητος τῆς γῆνης μάζης, ἡ δὲ ἐλκτική αὐτοῦ δύναμις εἶνε ἴση πρὸς τὰ $\frac{2}{5}$ τῆς τοῦ ἡμετέρου πλανήτου, οὕτως ὥστε πάντα τὰ σώματα ἐπὶ τοῦ Ἄρεως ἔχουσι βάρους μικρότερον τοῦ ἡμίσεως ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ἄλλαις λέξεσι σώμα τι, ζυγίζον ἐπὶ τῆς γῆς 5 λίτρας, ἐπὶ τοῦ Ἄρεως ζυγίζει μόνον 2 λίτρας. Τούνατιον δὲ αἱ ἡμέραι ἐπὶ τοῦ Ἄρεως ἔχουσι τὴν αὐτὴν σχεδὸν διάρκειαν ἢν καὶ παρ' ἡμῖν, διότι ὁ Ἄρης ἐκτελεῖ ἐκάστην περὶ τὸν ἄξονά του περιστροφὴν ἐν διαστήματι 24 ὥρων καὶ 37 πρωτολέπτων. Ἐπειδὴ δὲ ὁ πλανήτης οὗτος ἀπέχει τοῦ ἡλίου περισσότερον ἢ ἡ γῆ καὶ ἐπομένως ἡ τροχιά του εἶνε μεγαλύτερα, ἐννοεῖται ὀκνοθὲν ὅτι καὶ τὸ ἔτος τοῦ Ἄρεως εἶνε μακρότερον, σχεδὸν διπλάσιον τοῦ ἡμετέρου, ἦτοι ἀκριβέστερον εἰπεῖν διαρκεῖ 686 ἡμέρας 23 ὥρας καὶ 30 πρώτο-

λεπτα. Ἡ ἀπόστασις τοῦ Ἄρεως ἀπὸ τοῦ ἡλίου εἶνε κατὰ μέσον ὄρον $226\frac{1}{4}$ ἑκατομμυρίων χιλιομέτρων. Ἄν λάβωμεν ὑπ' ὄψει πάντα τὰ ἀνωτέρω, καὶ ἀναλογισθῶμεν πρὸς τούτοις ὅτι ὁ ἄξων τῆς καθημερινῆς περιστροφῆς τοῦ Ἄρεως εἶναι πολὺ πλαγιώτερος ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἡλίον ἢ ὁ ἄξων τῆς γῆς, συμπεραίνομεν ὅτι καὶ ἡ θερμοκρασία, ἡ ἐπαλλαγὴ τῶν ὠρῶν τοῦ ἔτους καὶ ἡ διάρκεια αὐτῶν καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἐν τῷ Ἄρει συμβαίνοντα εἶναι πολὺ διάφορα ἢ ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου πλανήτου. Τιοιουτοτρόπως λαμβάνομεν ἀμυδρὰν τινα καὶ γενικὴν ἰδέαν περὶ τοῦ Ἄρεως.

Ἄλλ' ἀκριβεστέραν γνῶσιν τοῦ θαυμασίου τούτου πλανήτου λαμβάνομεν μόνις διὰ τῶν παραδοξοτότων ἀνακαλύψεων, αἵτινες ἐγένοντο κατὰ τοὺς νεωτάτους τούτους χρόνους τῇ βοηθείᾳ γιγαντιαίων τηλεσκοπίων. Πρὶν ἢ ὁμοῦ περιγράψωμεν τὰς νεωτάτας ταύτας ἀνακαλύψεις, ὀφείλομεν πρότερον πρὸς ἀκριβεστέραν αὐτῶν κατάληψιν νὰ ἀναφέρωμεν διὰ βραχέων τὰς προηγουμένως ἐπὶ τοῦ Ἄρεως γενομένας παρατηρήσεις.

Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ὁ παράδοξος οὗτος ἀστὴρ προσεῖλκεν ἐφ' ἑαυτὸν τὴν μεγίστην προσοχὴν τῶν ἀστρονόμων. Ἐν ἔτει 1659 ὁ διόσημος ἀστρονόμος Huygens ἀνεκάλυψε διὰ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κατασκευασθέντος τηλεσκοπίου σκοτεινὴν τινα κηλῖδα βραδμηδὸν προχωροῦσαν ἐπὶ τοῦ δίσκου τοῦ Ἄρεως καὶ μεταβάλλουσαν διηλεκτικῶς τὴν θέσιν της. Ἐκ τῆς περιοδικῶς παρατηρηθείσης κανονικότητος τοῦ φαινομένου τούτου συνεπέραναν ὁ ἐν λόγῳ ἀστρονόμος ὅτι ὁ Ἄρης στρέφεται περὶ ἑαυτὸν καὶ ὅτι ἡ ὀφθεῖσα ἐκεῖνη κηλὶς εἶναι μόνιμος καὶ ἀμετακίνητος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ. Ὅτε δὲ πενήτηντα ἔτη μετὰ ταῦτα ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Μαράλδη λευκὴ τις κηλὶς παρὰ τὸ βόρειον ἄκρον τοῦ δίσκου τοῦ Ἄρεως, βραδύτερον δὲ ὁμοία κηλὶς παρὰ τὸ νότιον αὐτοῦ ἄκρον, οἱ ἀστρονόμοι ἐξέφρασαν τὴν γνώμην ὅτι τὰ φαινόμενα ταῦτα βασίζονται ἴσως ἐπὶ τῶν αὐτῶν αἰτίων, ἐφ' ὧν καὶ ὁ σχηματισμὸς τῶν παγωμένων θαλασσῶν παρὰ τοὺς πόλους τῆς γῆνης σφαίρας. Ἡ εἰκασία αὕτη ἐπεκυρώθη βραδύτερον διὰ τῶν ἐμβριθεστάτων παρατηρήσεων τοῦ μεγάλου ἀστρονόμου Γουλιέλμου Ἐρσχειλ (William Herschel), ὅστις κατώρθωσε ν' ἀποδείξῃ ὅτι οἱ πόλοι τοῦ ἄξονος τοῦ Ἄρεως συμπίπτουσιν ἀκριβῶς μετὰ τὰ